

عنوان مقاله:

موسیقی خیابانی به دنبال جایگاه موسیقی در منظر شهر

محل انتشار:

فصلنامه منظر، دوره 7، شماره 31 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مونا مسچی - کارشناس ارشد معماری منظر

آناهیتا مدرک - کارشناس ارشد معماری منظر، دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره).

پریچهر اصلفلاح - کارشناس ارشد معماری منظر، دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره).

خلاصه مقاله:

هنر شهری، رویدادی سیال در شهر است که مفهوم آن به دنبال تغییرات رفتارهای اجتماعی، امکانات و حیات جمعی، رشد و متناسب با زمینه خود ظهور کرده و شامل هنرهای مختلفی مانند نمایش، دیوارنگاری، مجسمه و موسیقی است. در فضاهای عمومی تهران معاصر انواع مختلف هنر شهری دیده می شود که از این بین موسیقی، اگرچه در دو مقیاس متفاوت خرد و کلان در شهر حضور دارد، اما این هنر، علی رغم تأثیرگذاری بر حیات جمعی شهر، در قیاس با سایر هنرهای شهری، کمتر مورد توجه واقع شده است. به گونه ای که صحنه کالبدی-فضایی شهر، جایگاهی مناسب برای اجرای موسیقی ندارد. در راستای رسیدن به فضای شهری مناسب که بتواند زمینه ای مناسب برای اجرای موسیقی خیابانی باشد، این سؤالات مطرح می شود که آیا در تمام نقاط شهر، شرایط یکسانی برای اجرای موسیقی خیابانی وجود دارد؟ مکان هایی که تبدیل به بستر اجرای آن شده اند، چه ویژگی هایی را شامل می شوند؟ این مکان ها به همراه موسیقی خیابانی چه تأثیری بر رفتار اجتماعی و فردی رهگذران دارند؟ مقاله حاضر بر آن است با شناسایی موسیقی خیابانی، به عنوان هنری مؤثر در شهر، جایگاه گمشده آن را بازباید تا بخشی از حیات جمعی شهر به آن بازگردانده شود.

کلمات کلیدی:

فضای شهری، موسیقی خیابانی، معیارهای مکانی، حیات جمعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1152307>

